

מסכת כלים

פרק ז'

א. ה^לכותות של בעלי ב^לי ב^תים שגפחתה פ^חות משלשה טפחים, טמאה, שהו^א מסיק מלמוץ וקדrah בשלה מלמעלו. יתר מכוא, טהורה. נתנו אבן או צור, טהורה. מרחה בטיט, מקבלת טמאה מכוא ולhaba. זו ה^ליטה תשובה רבי יהודא בתבור שגתנו על פי הבור או על פי הדות:

ב. ד^לון ש^ליש בו בית קבול קדרות, טהור משומ כירה, וטמא משומ כל קבול. האזדין שלו, הנוגע בהם אין טמא משומ כירה. הרחוב שלו, רבי מאיר מטהר, ורבי יהודא מטמא. וכן ה^לופה את הפסל ועושה על גביו כירה:

ג. כירה שגחלקה לארכה, טהורה. ולרחבה, טמאה. גפח שגחלק בין לארכו בין לרחבו, טהור. חצר הכירה, בזמן שהיא גבולה שלש אצבעות, מטמאה ב מגע וב אויר. פחו^תה מכוא, מטמאה ב מגע ואיןיה מטמאה באוויר. כיצד משערין אותה. רבי ישמעאל אומר,

נותן את השפוד מלמעלו למתן וכגンドו מטמאה באoir. רבי אליעזר בן יעקב אומר, גטמאה הכירה, גטמאה החצר. גטמאה החצר, לא גטמאת הכירה:

ד. היהתה מפרשת מן הכירה, בזמן שהיא גבולה שלוש אצבעות, מטמא ב מגע וב אויר. פחותה מכאן או שעיה חלקה, תהורה. פטפייטי כירה, שלשה, של שלוש אצבעות, מטמאים ב מגע וב אויר. פחות מכאן, כל שעון הוא טמאים, ואפלו הוא ארבעה:

ה. גטל אחד מהו, מטמאין ב מגע ואיינם מטמאים באoir, דברי רבי מאיר. רבי שעון מטהר. עשה שניים, זה כנגד זה, מטמאין ב מגע וב אויר, דברי רבי מאיר. רבי שעון מטהר. היו גבולינו בשלוש אצבעות, שלוש ולמעלו מטמאין ב מגע ואיינם מטמאין באoir, דברי רבי מאיר. רבי שעון מטהר. היו משוכים מן השפה, בתוך שלוש אצבעות, מטמאים ב מגע וב אויר, חוות ושלוש אצבעות מטמאים ב מגע ואיינם מטמאים באoir, דברי רבי מאיר. רבי שעון מטהר:

ו. כיצד משערין אותו. רבנו שעון בנו גמליאל אומר, נותן את הפנה בינייהו, מן הפנה ולחוץ תהור, מן הפנה ולפניהם, ומקום הפנה טמא:

